

РЕШЕНИЕ

№ 5821

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5940** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Б. И. З. срещу Решение постановено по НАХД №16305 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., НО, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-003751/11.11.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област, с което на касатора е наложена глоба в размер на 1000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 126, т. 7 от КТ вр. чл. 26, т. 4 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи /обн. ДВ бр. 37/2004 г./.

Касаторът развива съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби. Сочи, че са липсвали конкретни указания на работодателя за провеждане на инструктаж във връзка с използването на автовишка, следователно е невъзможно с липсата на такъв инструктаж да е нарушен чл. 126, ат. 7 КТ. Твърди, че наложената санкция е непропорционална и несправедлива с оглед липсата на предходни нарушения. Иска отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно –

делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първостепенния съд. Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС като законосъобразно и постановено при спазване на процесуалните правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град намира за неоснователна по следните съображения:

Софийският районен съд, с решение постановено по НАХД №16305 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., НО, 17–ти състав, е потвърдил Наказателно постановление № 23-003751/11.11.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област, с което на Б. И. З. е наложена глоба в размер на 1000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда, за нарушение на чл. 126, т. 7 от КТ вр. чл. 26, т. 4 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи /обн. ДВ бр. 37/2004 г./.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 09.09.2020 г. служители на ДИТ-С. област, извършили проверка за спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол – производствена сграда за арматурна заготовка и склад за метали, находящ се в УПИ XXI, кв. 1, местност 3. Завод К. в Столична община. Проверката била извършена след получен сигнал за трудова злополука същия ден на същото място с двама работници на фирма [фирма] с фатален край. При извършване на проверката било установено, че работниците М. и Л. към 09.09.2020 г. работели в процесното дружество на длъжност „ел.заварчик“, като на същия ден двамата работили в кош на специален автомобил – автовишка на височина около 6 метра. Двамата били качени на посочената вишка, за да извършат демонтаж на прозорец на западната фасада на съществуваща сграда в обекта. В процеса на работа, около 10:00 часа, чупещата се стрела на автовишката паднала внезапно надолу от височина около 6 м. и двете лица също паднали, като получили съчетани травми, от които загинали. По време на падането, те не носели предоставените им лични предпазни средства.

Контролните лица установили, че З., на длъжност „технически ръководител“ в същото дружество, имал качеството на длъжностно лице на обекта по смисъла на пар.1, т. 5 от ДР на КТ. Със заповед № У-207-1/03.09.2020 г. работодателят назначил З. за технически ръководител на обекта и му разпоредил в т. 9 от същата да провежда ежедневен инструктаж по утвърдена програма и инструкция за съответния вид дейност и работа с работно оборудване, на работещите от [фирма] и [фирма], като го документира в Книгата за ежедневен инструктаж. Заповедта била връчена на касатора, който се разписал на нея, като му била връчена и длъжностна характеристика за длъжността технически ръководител, в която в т. 5 изрично било посочено задължението му да провежда всички инструктажи на ръководените от него работници. На 18.08.2020 г. работодателят утвърдил Инструкция № 76 за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с автовишка.

При преглед на Книгата проверяващите установили, че за дата 09.09.2020 г. на

починалите работници бил проведен ежедневен инструктаж от З., за което същите се разписали. В графата за конкретния проведен вид на инструктажа били изброени Инструкции на работодателя с номера 001 и 01 за двамата, а за М. и с номера 7, 12 и 21. Но този ден не е отбелязано инструктирането на някои от шестимата работници, включително двамата починали, по Инструкция № 76 за работа с автовишка. С оглед на това служителите в ДИТ приели, че техническият ръководител не е документирал провеждането на ежедневен инструктаж на работниците М. и Л. по теми, чието съдържание обхваща работата с автовишка, на която са работили при настъпване на трудовата злополука. Резултатите от проверката по трудовата злополука били отразени в констативен протокол от 12.10.2020 г.

С оглед на констатираното от проверката контролните лица съставили акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №23-003751/02.10.2020 г., въз основа на който било издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложеното наказание съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Настоящият състав намира оспореното решение за валидно, допустимо, по същество – за правилно.

Административно – наказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание чл. 126, т. 7 КТ, вр. чл. 26, т. 4 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи /обн. ДВ бр. 37/2004 г./. Процесната разпоредба въвежда задължение за техническия ръководител да „провежда инструктаж по ЗБУТ на ръководените от него работещи“. Съответно Наредбата въвежда основното задължение за техническия ръководител, което е развито с издадената от работодателя Заповед № У-207-1/03.09.2020 г., с която назначил Б. З. за технически ръководител на обекта и му разпоредил в т. 9 от същата да провежда ежедневен инструктаж по утвърдена програма и инструкция за съответния вид дейност и работа с работно оборудване, на работещите от [фирма] и [фирма], като го документира в Книгата за ежедневен инструктаж.

Законът за здравословни и безопасни условия на труд предвижда общи и конкретни задължения за работодателите, осигуряващи изпълнение на принципите, прогласени в чл. 1 ал. 2 на закона. Съгласно чл. 275 ал.1 от КТ работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. А съобразно чл.281 ал.1 от КТ всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа. Това задължение е доразвито и детайлизирано в подзаконов нормативен акт – Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. В наредбата са детайлизирани видовете инструктажи, кой ги провежда и как. Съгласно чл.10 ал.3 от Наредбата инструктажът бива начален, на работното място, периодичен, извънреден и ежедневен. Начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и на лицата по чл.11, ал.1, т.1-5, т.е. и на работещи от други предприятия, които ще работят на територията на предприятието. Задължително се провежда в деня на постъпване на работа.

Инструктажът на работното място има за цел практическо запознаване на работника или служителя с конкретните изисквания за безопасното изпълнение на трудовата дейност на конкретното място, където ще работи. В §1, т.5 от ДР на Наредбата се съдържа дефиницията на понятието "работно място", а именно мястото, където се предвижда извършването на работата в помещения или на което и да е място на територията на предприятието, или до което работещият има достъп във връзка с изпълняваната работа. Извънреден инструктаж се прави след трудова злополука, след пожар, промишлена авария и природно бедствие, груби нарушения на изискванията за БЗР, при промяна на технологичния процес, при въвеждане на нови машини и съоръжения, при промяна на работното място или организацията на работа, по предписание на контролни органи. Периодичният инструктаж има за цел да поддържа и допълва знанията на работещите по безопасност и здраве при работа. Провежда се не по-рядко от един път на три месеца за работещите, пряко заети в дейностите с висок производствен риск, между които и строителни и монтажни работи. Ежедневен инструктаж се провежда всеки ден преди започване на работа само на лица, пряко заети в дейности с висок производствен риск.

Ежедневен инструктаж се провежда в рисковни производства, където е повишен рискът от трудови злополуки с работниците, с цел поддържане на висока степен на внимание при изпълнение на рискови дейности. Липсата на ежедневно описание на съдържанието на инструктажа води до неспазване от работодателя на нормите на ЗБУТ и евентуална опасност от извършване на нарушения на правилата на ЗБУТ, които се отличават с висока степен на обществена опасност, заради засягане на здравето и живота на работниците.

В случая починалите работници са извършвали строителни работи на обекта и спрямо тях е съществувало задължението за провеждане на ежедневен инструктаж. В същото време те са работели и с автовишка, но не са били инструктирани същия ден за конкретните опасности, свързани с това. В този смисъл правилни са изводите на районния съд, че З. в качеството му на лице, изпълняващо функциите на технически ръководител и изрично натоварено със задължението за провеждане на „инструктаж по утвърдена инструкция за съответния вид дейност и работа с работно оборудване“ не е спазил и изискуемата от закон форма за документирание на инструктажа – книга. Задължението за документирание в книга е императивно и не могат да се приемат доводите на касатора за проведен устен инструктаж по темата. Това обстоятелство е не само недоказано, но и в същото време ирелевантно, доколкото писмената форма е форма за доказване на провеждането на инструктажа. Книгата за инструктаж следва да съдържа подписите на лицето, което е провело инструктажа както и на лицето, което е било инструктирано. В случая, проведенният ежедневен инструктаж на двамата починали работници е включвал няколко други инструкции, но не и процесната Инструкция № 76 за работа с автовишка.

Настоящата касационна инстанция намира, че в случая не е налице и хипотезата на чл. 415в от КТ или чл. 28 ЗАНН, предвид настъпилата трудова злополука и смъртта на двамата работници, като не е възможно незабавното отстраняване на нарушението от страна на работодателя или лично от касатора З.. Съдът намира, че наложената санкция е определена справедливо и законосъобразно, като на касатора е наложена глоба в минималния предвиден от закона размер – 1000 лева.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в

сила като валидно, допустимо и правилно.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер. Водим от горното, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд от 18.05.2021г., постановено по н.а.х.д. № 16305/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Б. И. З., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решение е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: